

(สำเนาฉบับ)

คปท.

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ
กระทรวงพาณิชย์ (คปท.)

ประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย
เรื่อง อัตรา หลักเกณฑ์ และวิธีการวางเงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัย
ที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ของบริษัทประกันวินาศภัย
พ.ศ. 2552

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และมาตรา 3(1) แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ.2550 ประกอบกับมติที่ประชุมคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ครั้งที่ 8/2552 เมื่อวันที่ 26 สิงหาคม พ.ศ. 2552 คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ 2 ในประกาศนี้

“เงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัย” หมายความว่า เงินสำรองสำหรับเบี้ยประกันภัยที่ยังไม่ตกเป็นรายได้ของบริษัท ตามมาตรา 23(1) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 สำหรับการประกันภัยทุกประเภท ยกเว้นการประกันภัยอุบัติเหตุการเดินทางที่มีระยะเวลาและความคุ้มครองน้อยกว่าหนึ่งเดือน และการประกันภัยทางทะเลและขนส่ง

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

“องค์กรระหว่างประเทศ” หมายความว่า

(1) World Bank

(2) Asian Development Bank (ADB)

(3) International Finance Corporation (IFC)

(4) องค์กร หรือนิติบุคคลระหว่างประเทศอื่นตามรายชื่อที่นายทะเบียน

ประกาศกำหนด ตามประกาศว่าด้วยการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันวินาศภัย

“หุ้นกู้” หมายความว่ารวมถึง หุ้นกู้แปลงสภาพแต่ไม่รวมถึงหุ้นกู้ที่กำหนดสิทธิของผู้ถือให้ด้อยกว่าเจ้าหนี้สามัญทั่วไป

“หน่วยลงทุน” หมายความว่า หน่วยลงทุน ตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์

ข้อ 3 ภายใต้บังคับวรรคสอง บริษัทต้องวางเงินสำรองสำหรับเบียดกันภัยไว้กับนายทะเบียนเป็นมูลค่าร้อยละสิบห้าของจำนวนเงินสำรองสำหรับเบียดกันภัยตามมาตรา 23 (1) ที่ปรากฏในงบการเงินรายไตรมาสของไตรมาสที่ 1 และไตรมาสที่ 3 ของทุกปี เว้นแต่ในกรณีที่บริษัทยังไม่ได้จัดทำงบการเงินรายไตรมาส ให้บริษัทใช้รายงานประจำเดือนสำหรับเดือนที่สาม และเดือนที่เก้าตามลำดับแทนไปพลางก่อน

การวางเงินสำรองสำหรับเบียดกันภัยสำหรับปี 2553 ปี 2554 และปี 2555 ที่วางไว้กับนายทะเบียนให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(1) ภายในเดือนมกราคม 2553 ให้บริษัทวางเงินสำรองสำหรับเบียดกันภัยเป็นจำนวนร้อยละสิบห้าของเงินสำรองสำหรับเบียดกันภัยที่ปรากฏในรายงานเกี่ยวกับฐานะการเงินและกิจการของบริษัท ประจำเดือน กันยายน ปี 2552

(2) ภายในเดือนมิถุนายน 2554 ให้บริษัทวางเงินสำรองสำหรับเบียดกันภัยเป็นจำนวนร้อยละสิบห้าของเงินสำรองสำหรับเบียดกันภัย

(3) ภายในเดือนมิถุนายน 2555 เป็นต้นไป ให้บริษัทวางเงินสำรองสำหรับเบียดกันภัยเป็นจำนวนร้อยละสิบห้าของเงินสำรองสำหรับเบียดกันภัย

ข้อ 4 ทรัพย์สินที่จะนำมาวางเป็นเงินสำรองสำหรับเบียดกันภัยไว้กับนายทะเบียนต้องเป็นเงินสด หรือพันธบัตรรัฐบาลไทยที่จำหน่ายในราชอาณาจักร หรือเป็นทรัพย์สินบางประเภทที่บริษัทลงทุนในประเทศไทย ตามประกาศว่าด้วยการลงทุนประกอบธุรกิจอื่นของบริษัทประกันวินาศภัย ดังต่อไปนี้

(1) พันธบัตรหรือหุ้นกู้ของรัฐวิสาหกิจ ที่มีกระทรวงการคลังค้ำประกันการชำระเงินต้นและดอกเบี้ยทั้งจำนวน พันธบัตรธนาคารแห่งประเทศไทย หรือตัวเงินคลังของกระทรวงการคลัง

(2) บัตรเงินฝาก ใบรับฝากเงิน หรือสมุดคู่ฝากประเภทฝากประจำที่มีระยะเวลาฝากเงินตั้งแต่หกเดือนขึ้นไปซึ่งธนาคารที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นและประกอบกิจการภายในราชอาณาจักร หรือธนาคารในประเทศที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือไม่ต่ำกว่า A- หรือเทียบเท่าออกให้กับบริษัท เพื่อเป็นหลักฐานในการฝากเงินของบริษัท

(3) พันธบัตรหรือหุ้นกู้ของรัฐวิสาหกิจ ที่ไม่มีกระทรวงการคลังค้ำประกันการชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ย

(4) พันธบัตรหรือหุ้นกู้ ที่มีอันดับความน่าเชื่อถือไม่ต่ำกว่า A- หรือเทียบเท่าซึ่งออก หรือค้ำประกันโดยองค์กรระหว่างประเทศที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลังให้ออกและเสนอขายในประเทศไทย

(5) พันธบัตร หุ้นกู้ หรือตัวเงิน ที่มีอันดับความน่าเชื่อถือไม่ต่ำกว่า A- หรือเทียบเท่าซึ่งออกโดยรัฐบาลต่างประเทศ หรือรัฐวิสาหกิจต่างประเทศที่ได้รับอนุญาตจากกระทรวงการคลังให้ออกและเสนอขายในประเทศไทย

(6) หุ้นกู้ของบริษัทจำกัด ที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือไม่ต่ำกว่า A- หรือเทียบเท่า

(7) ตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาใช้เงิน ที่รัฐวิสาหกิจ ธนาคารในประเทศ หรือ บริษัทจำกัดเป็นผู้ส่งจ่ายหรือเป็นผู้ออก โดยธนาคารหรือบริษัทจำกัดนั้นต้องได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือไม่ต่ำกว่า A- หรือเทียบเท่า

(8) ตัวแลกเงินหรือตัวสัญญาใช้เงิน ที่บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดเป็นผู้ส่งจ่ายหรือเป็นผู้ออก และมีรัฐวิสาหกิจ ธนาคารในประเทศ บริษัทประกันชีวิต หรือบริษัทจำกัดเป็นผู้รับรอง หรืออวัลการใช้เงินทั้งจำนวนเงินต้นและดอกเบี้ย โดยธนาคาร บริษัทประกันชีวิต หรือบริษัทจำกัดนั้นต้องได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือไม่ต่ำกว่า A- หรือเทียบเท่า

(9) หุ้ที่มีชื่ออยู่ในกลุ่ม SET 50 Index หรือหน่วยลงทุน ที่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยการจัดอันดับความน่าเชื่อถือตาม (2) (4) (5) (6) (7) และ (8) ต้องกระทำโดยสถาบันการจัดอันดับความน่าเชื่อถือที่ได้รับการยอมรับหรือได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

ข้อ 5 พันธบัตรรัฐบาลไทย และทรัพย์สินตาม ข้อ 4 ให้วางได้ตามราคาประเมินของแต่ละประเภท ตามประกาศว่าด้วยการประเมินราคาทรัพย์สินและหนี้สินของบริษัทประกันวินาศภัย

ข้อ 6 ภายใต้บังคับข้อ 5 ทรัพย์สินตามข้อ 4 ให้วางได้ในอัตราดังนี้

(1) เงินสด พันธบัตรรัฐบาลไทยและทรัพย์สินตามข้อ 4(1) และข้อ 4(2) ให้วางได้ไม่จำกัดจำนวน

(2) ทรัพย์สินตามข้อ 4(3) ให้วางได้ไม่เกินร้อยละห้าสิบของเงินสำรองสำหรับเบี่ยงประกันภัยที่บริษัทต้องวางไว้ทั้งสิ้น

(3) ทรัพย์สินตามข้อ 4(4) และข้อ 4(5) ให้วางได้ไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของเงินสำรองสำหรับเบี่ยงประกันภัยที่บริษัทต้องวางไว้ทั้งสิ้น

(4) ทรัพย์สินตามข้อ 4(6) ให้วางได้ไม่เกินร้อยละยี่สิบห้าของเงินสำรองสำหรับเบี่ยงประกันภัยที่บริษัทต้องวางไว้ทั้งสิ้น

(5) ทรัพย์สินตามข้อ 4(7) และข้อ 4(8) ให้วางได้รวมกันไม่เกินร้อยละห้าสิบของเงินสำรองสำหรับเบี่ยงประกันภัยที่บริษัทต้องวางไว้ทั้งสิ้น

(6) ทรัพย์สินตามข้อ 4(9) ให้วางได้ไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินสำรองสำหรับเบี่ยงประกันภัยที่บริษัทต้องวางไว้ทั้งสิ้น

ข้อ 7 ในกรณีที่นายทะเบียนตรวจพบว่ามูลค่าของทรัพย์สินที่วางไว้กับนายทะเบียนลดต่ำลง ให้นายทะเบียนแจ้งให้บริษัทนำทรัพย์สินมาวางเพิ่มจนครบจำนวนที่กำหนดภายในสองเดือนนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

ในกรณีที่นายทะเบียนตรวจพบว่ามูลค่าของทรัพย์สินที่วางไว้กับนายทะเบียนเพิ่มขึ้น ให้นายทะเบียนคืนทรัพย์สินส่วนที่เกินให้แก่บริษัท เมื่อบริษัทร้องขอ

ข้อ 8 ในกรณีที่หุ้นหรือหน่วยลงทุนตามข้อ 4 (9) ที่บริษัทนำมาวางเป็นเงินสำรองสำหรับเบี่ยงประกันภัยไว้กับนายทะเบียนอยู่ระหว่างการห้ามซื้อหรือขายเป็นการชั่วคราว (Suspension) เป็นระยะเวลาเกินกว่าสองเดือน หรือไม่มีการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์เป็นระยะเวลาเกินกว่าหกเดือน ให้ถือว่าหุ้นหรือหน่วยลงทุนนั้นไม่สามารถวางเป็นเงินสำรองสำหรับเบี่ยงประกันภัยไว้กับนายทะเบียนได้ต่อไป และให้นำความในข้อ 7 วรรคแรกมาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 9 ทรัพย์สินที่บริษัทนำมาวางเป็นเงินสำรองตามประกาศนี้ต้องเป็นทรัพย์สินที่ได้มา หรือมีอยู่โดยไม่ฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการประกันวินาศภัย ประกาศ หรือคำสั่งที่ออกหรือกำหนดตามความในกฎหมายดังกล่าว และต้องปราศจากภาระผูกพัน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของสินทรัพย์ ตามประกาศคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ว่าด้วยการจัดสรรสินทรัพย์ไว้สำหรับหนี้สินและภาระผูกพันตามสัญญาประกันภัยและการฝากสินทรัพย์ไว้กับสถาบันการเงิน

ข้อ 10 บริษัทต้องนำทรัพย์สินตามข้อ 4 มาวางไว้กับนายทะเบียนให้ถูกต้องภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันสิ้นสุดระยะเวลาที่บริษัทต้องส่งรายงานเกี่ยวกับงบการเงินรายไตรมาสตามข้อ 3 วรรคแรกของไตรมาสที่ 1 และไตรมาสที่ 3 ของทุกปี ตามมาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2551

ข้อ 11 การวางเงินสำรองสำหรับเบี่ยงประกันภัยไว้กับนายทะเบียนตามประกาศนี้ให้เป็นไปตามระเบียบที่นายทะเบียนประกาศกำหนด

ประกาศ ณ วันที่ 17 S.A. 2552

(นายสถิตย์ ลิมพงค์พันธุ์)
ปลัดกระทรวงการคลัง

ประธานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย

หมายเหตุ :- เหตุผลที่ต้องมีการออกประกาศนี้ เนื่องจากพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย พ.ศ. 2550 บัญญัติให้คณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัยมีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการวางเงินสำรองประกันภัย เพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคงสำหรับผู้เอาประกันภัยและบริษัทประกันวินาศภัย จึงจำเป็นต้องออกประกาศฉบับนี้

ไกรเทพ /ร่าง/พิมพ์
A. 5/ทาน